

får alle nødvendige dokumenter i hænde til attestation af, at afgørelsen om udsendelse fortsat er eksigibel.

Inden fuldbyrdelsesstaten fuldbyrder udsendelsesafgørelsen, skal det endvidere undersøges, om nationale bestemmelser eller internationale forpligtelser er til hinder for, at udsendelse kan ske, jf. direktivets artikel 6, 3. led.

Når udsendelse er fuldbyrdet af fuldbyrdelsesstaten, underretter fuldbyrdelsesstaten ophavsstaten herom, jf. direktivets artikel 6, 4. led.

Det følger endvidere af direktivets artikel 7, 1. led, at Schengenlandene indbyrdes udligner de finansielle ubalancer, som måtte opstå som følge af anvendelsen af direktivet, hvis udsendelsen af udlændingen ikke kan ske for udlændingens regning. Rådet vedtager senest den 2. december 2002 de relevante kriterier og nærmere bestemmelser vedrørende denne udligning, jf. direktivets artikel 7, 2. led. Disse kriterier og nærmere bestemmelser gælder tilsvarende for anvendelsen af artikel 24 i Schengenkonventionen, hvorefter Schengenlandene, med forbehold af de nærmere kriterier og praktiske vilkår, der fastsættes af Eksekutivkomitéen (nu Rådet), indbyrdes udligner uligevægten i de udgifter, som udsendelsespligten efter Schengenkonventionens artikel 23 måtte medføre, når udsendelse ikke kan ske for den pågældende udlændings regning.

Det følger endelig af direktivets artikel 8, 1. led, at de enkelte lande sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 2. december 2002, og at landene straks underretter Kommissionen herom.

4. Danmarks stilling i forbindelse med gennemførelsen af forordningen og direktivet

Da forordningen og direktivet er vedtaget med hjemmel i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, afsnit IV, artikel 62, nr. 2, litra b, nr. ii, og artikel 63, nr. 3, er retsakterne omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender.

Efter artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. dog protokollens artikel 4 om visse foranstaltninger vedrørende visum.

Danmark deltog som nævnt i afsnit 1 ikke i Rådets vedtagelse af forordningen og direktivet, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, jf. protokollens artikel 2.

Det fremgår af retsakternes præambler, at der er tale om retsakter til udbygning af Schengenreglerne.

Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark efter artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i Protokollen om Integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder.

Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre rådsafgørelser som nævnt ovenfor, overvejer Schengenlandene, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, jf. protokollens artikel 5, stk. 2.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører forordningen og direktivet i sin lovgivning.

Efter lovforslagets vedtagelse vil regeringen meddele Rådet, at Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen og direktivet i sin nationale lovgivning.

Forordningen gennemføres i dansk ret med ikrafttræden dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det bemærkes i den forbindelse, at forordningen trådte i kraft i de medlemsstater i Fællesskabet, som forordningen er rettet til, dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende, jf. forordningens artikel 3. Forordningen blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 6. juni 2001.

Hverken Det Forenede Kongerige (Storbritannien) eller Irland deltager i forordningen, jf. herved artikel 1 i Protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands Stilling, som er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

For så vidt angår Norge og Island fremgår det af forordningens præambel, at forordningen udgør en udbygning af Schengenreglerne, som omhandlet i Rådets afgørelse af 17. maj 1999 om indgåelse af en aftale med Island og Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (Schengenassocieringsaftalen) (1999/439/EF).

Direktivet gennemføres i dansk ret med ikrafttræden senest den 2. december 2002. En ikrafttræden senest på dette tidspunkt er fastlagt under hensyn til, at